

кѡато ми са случи, прѣз онѣзи години
ако помните, какъ единъ Фенерскій стършенъ
ма ожилъ прѣз рѣцѣ-тѣ та си истървахъ те-
лескопа и са стрѣши, пѣдирѣ това и друга
една прѣкрата ми спрѣ работа-та. Едвамъ
що са сдобнухъ съсъ новъ телескопъ и зехъ
да запамъ какъ звѣзды тѣ съсъ него:
Ето ти караказанъ са пѣкнова на едно то-
кюше, и отъ него толкози черъ димъ и
мракъ и сичка Българ-
ска вселенна та бѣтнеше
съ прѣстѣнъ тѣло неможеше
го видѣти ешь нѣщо на
него. Цѣ и три години
нощи бѣхъ з. Едвамъ се-
га отъ амъ зе да са
попрога са проавбава-
тъ свѣтъ конто за да
направихъ и азъ откритиѣ та си
ше много да запамъ и да са вторачихъ
но азъ за хатѣра ви сичко то прѣтърпихъ
що е само че останяхъ късно съсъ камен-
ра си. Но пакъ както каже чѣжда на
причта « Лѣше поздо чѣмъ никогда Ва-
тѣи и азъ ви моля прѣимѣте Календаръ
и късно не късно дайте ѹши да слышатъ